

1,200 Kr. op i 8de almindelige Lønningsklasse fra 9de, hvor de fandtes i Regeringsforslaget. Flertallet har nu fundet — og jeg tror, at det vil finde almindelig Billigelse maaste ogsaa i det andet Ting, at de faste Tegnerere staa ganske i samme Klasse som Kontoristerne. Er der nogen, der slet intet Haab har om at avancere højere op, er det netop dem, og derfor har Flertallet foreslaaet netop dem optagne i samme Lønningsklasse, i hvilken Folketinget har foreslaaet Kontorister optagne; det er et af de Spørgsmaal, som jeg er sikker paa fra alle Sider vil blive modtaget med Paaskønnelse.

Bed Forslag Nr. 10 har man ladet Telegraf- og Signalformænd udgaa, fordi man i det andet Ting har overset, at Magasinsformænd ere maanedslønnede, de andre kun ugelønnede, en Adskillig, man ellers al Tid har gjort; det er et af de Vædringsforslag, som kun vil vække Bifald, da det er i den samme Aand i hvilken man har handlet i det andet Ting. — Bed Vædringsforslag Nr. 11 er foreslaaet Optagelsen af en ny speciel Lønningsklasse, der angaar Stationsbude. Der er nemlig den Mærkelighed nu, at uagtet de jyst-fjynste og de særligste Baner ere under samme Statsdrift, ere Stationsbudene undergivne forskellige Billaar, og denne Ulighed, som i og for sig er unaturlig og urimelig, har man gennem dette Vædringsforslag søgt at hæve. Merudgiften vil ikke blive betydelig, uagtet det er en betydelig Fordel for de vedkommende; efter de indhentede Oplysninger vil den kun udgøre omtrent 7,300 Kr. — Vædringsforslaget Nr. 12 er en Redaktionsændring. Der skal udgaa et lille Stykke af Lovforslaget, fordi det allerede findes optaget under Vædringsforslaget Nr. 1, § 7; det er altsaa en Følge deraf. — Vædringsforslaget Nr. 13 angaar et Bestillingsstillæg, som gives forskillige Bestillingsmænd og gives i et noget andet Forhold, end det er vedtaget i det andet Ting. Vædringsforslaget vil her overhovedet forklare sig selv, saa at det ikke behøver en mundtlig Motivering. — Vædringsforslaget Nr. 14 angaar nogle Funktionærer, som kun findes paa enkelte store Stationer, og hvis Tjeneste maa antages at have lige saa stor Betydning og ogsaa medføre lige saa stort Ansvar som

Forstandernes paa mindre Stationer. De bør derfor efter Flertallets Skøn stilles under lige Billaar med disse. — Nr. 15 er en Redaktion. — Nr. 15 hænger sammen med Nr. 10 og er en Følge af dette. — Nr. 17 gaar ud paa at give en noget større Bemyndigelse til at uniformere ogsaa de Folk, der ikke ere fast ansatte. — Nr. 18 forklarer sig selv meget tydeligt, det er vistnok en uomgængelig Nødvendighed, at der gives Styrelsen en saadan Myndighed til at sætte Milepenge for Lokomotivførere og andet Personale, der køre med Tog til Udlandet eller paa længere Strækninger. Vædringsforslaget er saa let at overflue og tillige saaledes, at det ikke behøver yderligere Anbefalinger eller behøver at vække nogen som helst Meningsforskel. — Hensigten med Nr. 19 er at give Stationsbude det samme Opholdstillæg, som Portørerne nu saa, og stille dem lige. — Nr. 20 er et meget omfattende Forslag, og Hovedtanken dermed er at holde paa det nu bestaaende, saaledes som Lønningsreglementet nu er, medens der i det andet Ting har fundet en Nedsættelse Sted for Time- og Dagpengenes Vedkommende. Jeg ved ikke, om der overhovedet er nogen Grund — Flertallet har ikke troet det — til her at fravige det bestaaende. — Nr. 23 har en mere formel og reaktionel Betydning, idet man har troet det hensigtsmæssigt at samle visse Bestemmelser paa det Sted, hvor de strengt taget nærmest hørte hjemme. — Nr. 24 er en Redaktion, Nr. 25 en Følge af Nr. 23, idet det handler om et Stykke, der skal gaa ud, fordi man har ment at maatte sætte det paa et Sted, hvor man, som jeg nys nævnte, troede, at det hørte nærmere hjemme.

Jeg kommer nu til to Vædringsforslag, som ere meget korte, kun en halv Linie hver, men som ikke desto mindre have temmelig stor Betydning. Der findes i Betænkningen en meget indgaaende Redegørelse af disse Forslag. Jeg skal indskrænke mig til i al Korthed at gengive Hovedtanken i denne Redegørelse. Sagen er nemlig den, at det drejer sig om, at man vil give visse Folk forskellige Pensjonsbegunstigelser; man giver dem Pension efter visse Tjenesteaar og beregner hvert af disse til en vis længere Tid, $1\frac{1}{4}$ eller $1\frac{1}{6}$ Aar. Det var den ene Begunstigelse, man vil give dem, den anden er Ret til i en